

شناسایی و توسعه استعداد در ورزش دیدگاه‌های بین‌المللی

جوزف بیکر، استفان کابلی و یورگ شورر

ترجمه: ایوب صباغی

عضو هیات علمی گروه رفتار حرکتی

دانشگاه رازی کرمانشاه

ویرایش دوم

شناسایی و توسعه استعداد در ورزش (دیدگاه‌های بین‌المللی)

تألیف: اندروبالسدون

ترجمه: ایوب صباغی

ویراستاران: جوزف بیکر، یورگ شورر، استیو کابلی

| مدیر گرافیک/راضیه امیری

| مدیر هنری و طراح جلد/ محمودرضا لطیفی

| ناظر چاپ/ راضیه امیری

| نوبت چاپ/ اول ۱۴۰۴

| شمارگان/ ۵۰ نسخه

| شابک / ۹۷۸-۶۲۲-۴۲۷-۲۲۶-۳

قیمت: ۳۹۹۰۰۰۰ ریال

عنوان و نام پدیدآور: شناسایی و توسعه استعداد در ورزش (دیدگاه‌های بین‌المللی)/ویراستاران جوزف بیکر، یورگ شورر، استیو کابلی؛ ترجمه ایوب صباغی.

مشخصات نشر: تهران: انتشارات حتمی، ۱۴۰۴. / مشخصات ظاهری: ۲۴۶ ص.؛ مصور، نمودار.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۲۷-۲۲۶-۳ / وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: عنوان اصلی: Talent identification and development in sport: international perspectives

موضوع: ورزش / Sports administration - مدیریت ورزش -

ورزش و دولت / Sports and state - جنبه‌های اجتماعی Sports - Social aspects

ورزش - جنبه‌های روان‌شناسی / Sports - Psychological aspects

استعداد ورزشی / Athletic ability / شناسه افزوده: بیکر، جوزف، ۱۹۶۹ - م.، ویراستار/ شناسه افزوده: Baker, Joseph

شناسه افزوده: شورر، یورگ، ویراستار/ شناسه افزوده: Schorer, Jo rg

شناسه افزوده: کابلی، استیو، ویراستار/ شناسه افزوده: Cobley, Steve

شناسه افزوده: صباغی، ایوب، ۱۳۶۲ - مترجم

رده بندی کنگره: ۷۰۶/۸ GV7

رده بندی دیویی: ۷۹۶

شماره کتابشناسی ملی: ۱۰۱۶۹۵۹۷ / اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا/ تاریخ درخواست: ۱۴۰۴/۰۵/۱۵ / کد

پیگیری: ۱۰۱۶۷۱۳۰

مرکز پخش: تهران، خیابان انقلاب، بین خیابان ۱۲ فروردین و اردیبهشت، ساختمان ۱۳۶۰، طبقه پنجم، واحد ۲۳

۶۶۴۰۳۱۶۲ | ۶۶۴۰۳۱۷۰

www.hatmipg.com | hatmipg

توجه:

به موجب ماده ۵ قانون حمایت، از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸/۱۰/۱۱ کلیه حقوق این کتاب برای انتشارات حتمی محفوظ می‌باشد و هیچ شخص حقیقی یا حقوقی حق استفاده از آن را ندارد و متخلفین به موجب این قانون تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

فهرست

فصل ۱

- ۱۴ شناسایی و توسعه استعداد در ورزش مقدمه ای بر يك حوزه تحقیقاتی و عملی در حال گسترش نوشته: استیفن کابلی، جوزف بیکر و یورگ شورر

بخش اول

- ۳۱ مدل‌های نظری و مفهومی برای درك شناسایی و توسعه استعداد

فصل ۲

- ۳۲ توسعه استعداد در ورزش فراتر از طبیعت (وراثت) و پرورش (محیط) نوشته: جوزف بیکر و بردلی دلیو. یانگ

فصل ۳

- فرآیند توسعه استعداد به عنوان بهبود عملکرد ورزشی خلق اشکال زندگی در يك محیط ویژه بوم شناختی نوشته: مارتین روئول، کیت دیویدز، جوزف استون، دوآرته آرویو و ریچارد شاتلورث

فصل ۴

- ۶۳ انتخاب استعداد تصمیم‌گیری و پیش‌بینی درباره ورزشکاران نوشته: فرانترزکا لاث، رود دن هارتینگ، نیک واتس، و یورگ شورر

فصل ۵

- ۸۱ گام به گام راهکارهایی برای بهینه‌سازی محیط تمرین روزانه به منظور توسعه استعدادها نوشته: تیم بوزارد، مایکل مالونی، لیندون کراوس و لوکا اوپچی

فصل ۶

- ۹۹ تغییرات پیوسته و مداوم بالیدگی و رشد ورزشکار نوشته: استیفن کابلی، مایکل رومن، ماری جاوت، شان ابوت و ریک لاول

بخش دوم

۱۱۹ مطالعات موردی بین‌المللی در زمینه شناسایی و استعدادها

فصل ۷

۱۲۰ توسعه ورزشکاران در هندبال نروژ
نوشته: کریستیان تیو بیورندال و لارس توره رونگلان

فصل ۸

۱۳۵ شناسایی استعدادها و طراحی مسیر موفقیت در پینگ‌پنگ
تجربه هلند نوشته: ایرنه فابر، تیتوس دامسما و یوهان پیون

فصل ۹

۱۵۰ نقش متخصصان اکتساب مهارت در توسعه استعداد
نوشته: راس ای . پیندر، مایکل مالونی، ایان رنشاو و سیان باریس

فصل ۱۰

۱۶۶ گزینش (انتخاب) اولیه دقت در انتخاب ورزشکاران در لیگ‌های حرفه‌ای ورزشی آمریکای شمالی
نوشته: لو فرح و جوزف بیکر

فصل ۱۱

۱۸۵ سرعت زیاد بر روی یخ توسعه استعداد در رشته اسکیت سرعت شاخه مسافت طولانی هلند
نوشته: اینخه استوتر و ماریه تی . الفرینک-گمسر

فصل ۱۲

۲۰۰ گسترده و انعطاف پذیر، متمرکز و هدفمند رویکردی دوگانه برای شناسایی و توسعه استعدادها
در راگبی یونیون انگلستان
نوشته: کوین تیل، دان بارل، جان لان، بن لازنبی، اندی راک و استفان کابلی

فصل ۱۳

چگونه شباهت ها و تفاوت های بین ورزش ها منجر به انتقال استعداد می شوند: يك رویکردی
فرآیندی

۲۱۹

نوشته: یوهان پیون، یان ویلم تونیسن، استین ترول، گونیت اسپرایتنبورگو و . . .

فصل ۱۴

۲۳۸

درس های کلیدی آموخته شده از تحقیقات پیشرو در شناسایی و توسعه استعداد
نوشته: جوزف بیکر، استفان کابلی و یورگ شورر

۴- شناسایی و توسعه استعداد در ورزش

شناسایی و توسعه ورزشکاران با استعداد تا رسیدن به حداکثر توانایی هایشان، یکی از دغدغه‌های اصلی متخصصان علوم ورزشی، مربیان و سیاست‌گذاران این حوزه به شمار می‌رود. ویرایش دوم این کتاب پرتعداد، نگاهی جامع و به‌روز به دانش موجود در زمینه شناسایی و توسعه استعداد در ورزش ارائه می‌دهد؛ از مبانی زیستی استعداد گرفته تا سیستم‌ها و فرآیندهایی که به پرورش این استعدادها در فضای ورزشی کمک می‌کنند.

این کتاب که به قلم گروهی از کارشناسان برجسته بین‌المللی نگاشته شده، به بررسی عوامل و موضوعات کلیدی در ورزش امروز می‌پردازد، از جمله:

- نقش طبیعت (وراثت) و پرورش (محیط) در توسعه استعداد ورزشی
- طراحی محیط‌های ایده‌آل برای رشد و توسعه ورزشکاران
- مدل‌سازی بلندمدت فرآیند توسعه ورزشکار
- درک پیچیدگی‌های مرتبط با انتخاب استعداد
- تحلیل دقیق نمونه‌های موفق از سیستم‌های توسعه استعداد.

با تمرکز بر پیامدهای عملی برای تمامی فعالان حوزه ورزش، این کتاب ارزیابی جامعی از مزایا و محدودیت‌های سیستم‌های موجود در شناسایی و توسعه استعدادها و ورزشی ارائه می‌دهد. مطالعه این اثر برای دانشجویان، پژوهشگران و متخصصانی که به مباحثی مانند یادگیری مهارت‌های ورزشی، ورزش جوانان، ورزش قهرمانی، مربی‌گری و توسعه ورزش علاقه‌مند هستند، ضروری است.

جوزف بیکر^۱ در دانشکده حرکت‌شناسی و علوم بهداشتی دانشگاه یورک کانادا با آزمایشگاه عملکرد طول عمر همکاری دارد. تمرکز پژوهش‌های او بر شناسایی استعداد، اکتساب مهارت و بررسی عوامل ادراکی-شناختی مؤثر بر تخصص ورزشی است. او همچنین با تیم‌ها و سازمان‌های نخبه در سراسر جهان برای بهینه‌سازی عملکرد و توسعه ورزشکاران همکاری می‌کند.

استفان کابلی^۲، استفان کابلی، دارای دکترای تخصصی و روانشناس خبره، دانشیار دانشکده پزشکی و بهداشت دانشگاه سیدنی در استرالیا است. پژوهش‌های او با رویکردی چندرشته‌ای بر بررسی عوامل رشدی مؤثر بر سلامت و عملکرد تمرکز دارد. او با اجرای تحقیقات و فعالیت‌های کاربردی، به ارزیابی، اصلاح و تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های توسعه ورزشکاران برای سازمان‌های ورزشی مختلف می‌پردازد.

یورگ شورر^۳، یورگ شورر، استاد علوم ورزش و حرکت در مؤسسه علوم ورزشی دانشگاه کارل فون اوسیتزکی اولدنبورگ آلمان است. حوزه‌های پژوهشی او شناسایی و توسعه استعداد، تخصص ورزشی، مهارت‌های ادراکی-حرکتی و روان‌شناسی ورزش را در بر می‌گیرد.

شناسایی و توسعه استعداد در ورزش
دیدگاه‌های بین‌المللی
ویرایش دوم

ویرایش شده توسط جوزف بیکر، استفان کابلی و یورگ شورر

برای وایت و لین^۱ - ورزش دریچه‌ای به دنیای ماجراهایی است که می‌توانند زندگی‌ات را دگرگون کنند.
پس پیش برو و آن‌ها را به دست بیاور!

جوزف بیکر

برای مربیانی که ورزش جوانان را به فضایی برای شادی، رشد مهارتی، ارتقای سلامت، احساس تعلق و تعامل اجتماعی تبدیل می‌کنند و دنیایی جدید برای کشف پیش روی آن‌ها می‌گذارند، تأثیر شما بر زندگی بسیاری عمیق و ارزشمند است.

استفان کابلی

برای آگا، هارالد و اووه.
یورگ شورر

۴. مشارکت‌کنندگان

- شان ابوت^۱، دارای کارشناسی ارشد علوم ورزشی و دانشجوی دکتری در دانشکده پزشکی و بهداشت دانشگاه سیدنی استرالیا است. پژوهش‌های او که در همکاری با فدراسیون شنای استرالیا انجام می‌شود، بر تأثیر رشد و بلوغ در توسعه ورزشکاران تمرکز دارد. همچنین او سابقه شناگری دارد.
- دوارته آرائوخو^۲، دانشیار و مدیر آزمایشگاه تخصص در ورزش در دانشکده حرکت انسانی دانشگاه لیسبون پرتغال است. او همچنین ریاست مرکز تحقیقات میان‌رشته‌ای عملکرد انسان را بر عهده دارد. پژوهش‌های او که با حمایت بنیاد علم و فناوری انجام می‌شود، بر تخصص ورزشی، ادراک و عمل، یادگیری و تصمیم‌گیری متمرکز است.
- جوزف بیکر^۳، استاد دانشکده حرکت‌شناسی و علوم بهداشتی دانشگاه یورک کانادا، در زمینه عوامل مؤثر بر اکتساب و حفظ مهارت در طول زندگی پژوهش می‌کند. او در سطح بین‌المللی به عنوان یکی از برجسته‌ترین متخصصان علم توسعه ورزشکاران شناخته می‌شود.
- دان بارل^۴، در حال حاضر رئیس آکادمی‌های منطقه‌ای راگبی انگلیس است. او در زمینه توسعه استعداد و مربیگری فعالیت کرده و پیش از این در باشگاه ساراسنز به عنوان مدیر و مربی آکادمی مشغول به کار بود. همچنین در لیگ برتر برای تیم ساراسنز و تیم ملی انگلستان در رشته راگبی ۷ نفره بازی کرده است. وی مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته علوم مربیگری از دانشگاه غرب انگلستان دریافت کرده است.
- سیان باریس^۵، متخصص بیومکانیک و اکتساب مهارت در مؤسسه ورزش استرالیای جنوبی و دوچرخه‌سواری استرالیا در آدلاید استرالیا است. او با برنامه‌های عملکرد عالی در رشته‌های شنا و دوچرخه‌سواری استقامتی پیست همکاری می‌کند و از مربیان و ورزشکاران برای دستیابی به موفقیت در بازی‌های المپیک و سایر رویدادهای مهم حمایت می‌نماید.
- کریستیان تو بیورندال^۶، دانشیار مدرسه علوم ورزشی نروژ است. علایق تحقیقاتی او عمدتاً بر پیامدهای عمده و ناخواسته سیستم‌های توسعه ورزشکاران و عملکرد مربیگری ورزشی متمرکز است. همچنین، کریستیان مربی ارشد تأیید شده فدراسیون هندبال اروپا است و تجربه گسترده‌ای در مربیگری هندبال در سطوح مختلف، از جمله جوانان و نخبگان، دارد.
- تیم بوزارد^۷، پژوهشگر وابسته در مؤسسه بهداشت و ورزش دانشگاه ویکتوریای استرالیا و گروه تحلیل و درک بازی در تنیس استرالیا است. تحقیقات او عمدتاً بر اکتساب مهارت متمرکز است، از جمله برای کودکانی که برای اولین بار ورزش می‌کنند و ورزشکاران ماهری که به دنبال بهبود هستند. همچنین، او به عنوان متخصص اکتساب مهارت‌های کاربردی در چندین رشته ورزشی فعالیت می‌کند.

1 - Shaun Abbott

2 - Duarte Araújo

3 - Joseph Baker

4 - Don Barrell

5 - Sian Barris

6 - Christian Thue Bjørndal

7 - Tim Buszard

- استفان کابلی^۱، دارای دکترای تخصصی و روانشناس خبره، دانشیار دانشکده پزشکی و بهداشت دانشگاه سیدنی استرالیا است. علایق تحقیقاتی او بر بررسی عواملی متمرکز است که از دیدگاه چندرشته‌ای، سلامت و عملکرد را تسهیل یا مانع می‌شوند. پژوهش‌های او به ارزیابی، اصلاح و تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های توسعه ورزشکاران برای سازمان‌های ورزشی مختلف انجامیده است.
- تیتوس دامسما^۲ در حال حاضر سرمربی تیم‌های ملی تنیس روی میز جوانان هلند (زیر ۱۳ سال پسران و دختران و زیر ۱۵ سال پسران) است و مسئول برنامه توسعه این تیم‌ها می‌باشد. او بیش از ۳۵ سال است که در حوزه مربیگری فعالیت می‌کند و کار خود را از مربیگری در باشگاه‌ها آغاز کرده و به تدریج به مقام سرمربی ملی دست یافته است.
- کیث دیویدز^۳ استاد یادگیری حرکتی در مرکز تحقیقات ورزش و فعالیت بدنی دانشگاه شفیلد هالام است و در حال بررسی اکتساب مهارت، تخصص و توسعه استعداد در ورزش از دیدگاه پویایی‌های بوم‌شناختی می‌باشد. او بیش از ۳۰ سال تجربه در آموزش و تحقیق در زمینه‌های مختلف مرتبط مانند علوم ورزشی، روانشناسی، علوم اعصاب رفتاری، تربیت بدنی و علوم حرکت انسان دارد.
- رود دن هارتیخ^۴، دانشیار توسعه استعداد و خلاقیت در گروه روانشناسی دانشگاه گرونینگن در هلند است. او مسئول هماهنگی برنامه کارشناسی ارشد در زمینه توسعه استعداد و خلاقیت در بخش خود می‌باشد. پژوهش‌های او بر پویایی پیچیده توسعه استعداد، روش‌های شناسایی استعداد، و همچنین تکانه‌های روان‌شناختی و انعطاف‌پذیری در ورزش تمرکز دارد.
- ماریه الفیرینک-خمسر^۵ دانشیار حوزه «ورزش و استعداد» در بخش علوم حرکت انسان مرکز پزشکی دانشگاه گرونینگن، هلند است.
- ایرنه فابر^۶، پژوهشگر فوق دکترا در مؤسسه علوم ورزشی دانشگاه کارل فون اوسیتزکی اولدنبورگ در آلمان است و همچنین عضو کمیته علوم ورزشی و پزشکی فدراسیون بین‌المللی تنیس روی میز می‌باشد. تحقیقات او بر شناسایی و توسعه استعداد در ورزش‌های جوانان، به‌ویژه در تنیس روی میز و دیگر ورزش‌های راکتی، متمرکز است.
- لو فرح^۷ دانشجوی دکتری در دانشکده حرکت‌شناسی و علوم بهداشتی دانشگاه یورک در کانادا است. پژوهش‌های او بر کارایی فرآیند انتخاب و توسعه استعداد در ورزش حرفه‌ای، به‌ویژه در لیگ ملی هاکی، تمرکز دارد.
- ماریه ژاوه^۸، پژوهشگر وابسته در علوم تمرین در مؤسسه فدرال ورزش ماگلینگن است. او با همکاری کمیته المپیک سوئیس، از فدراسیون‌های ورزشی این کشور در اجرای ابزارهای نوین شناسایی استعداد پشتیبانی می‌کند. علایق تحقیقاتی او عمدتاً بر توسعه و شناسایی استعدادها متمرکز است، به‌ویژه با تأکید بر بلوغ بیولوژیکی ورزشکاران جوان.

1 - Stephen Cobley

4 - Ruud den Hartigh

7 - Lou Farah

2 - Titus Damsma

5 - Marije Elferink-Gemser

8 - Marie Javet

3 - Keith Davids

6 - Irene Faber

- لیندون کراوز^۱، متخصص اکتساب مهارت در تنیس استرالیا و پارالمپیک استرالیا، بر کاربرد نظریه پویای بوم‌شناختی در بهینه‌سازی طراحی و اجرای تمرینات توسط مربیان تمرکز دارد. در محیط‌های تمرینی روزانه، او بر اهمیت ایجاد سناریوهای تمرینی مشابه شرایط مسابقه تأکید می‌کند تا ورزشکاران بتوانند مهارت‌های خود را به‌طور مؤثرتر توسعه و بهبود دهند.
- فرانزیسکا لات^۲، دستیار پژوهشی و دانشجوی دکتری در رشته روانشناسی در مؤسسه علوم ورزشی دانشگاه کارل فون اوسیتزکی اولدنبورگ آلمان، است. تحقیقات او بر فرآیندهای تصمیم‌گیری مربیان در شناسایی و انتخاب استعداد تمرکز دارد.
- جان لان^۳ در حال حاضر رئیس توسعه بازی در راگبی انگلیس است و هدایت تیمی را بر عهده دارد که مسئول توسعه بازیکنان، مربیان و داوران، همراه با ارائه پشتیبانی پزشکی و رفاهی است. او بیش از ۱۸ سال در راگبی انگلیس فعالیت کرده و در حال حاضر مربی سطح ۳ راگبی انگلیس، متخصص ارشد در توسعه مربیان راگبی انگلیس و مربی جهانی راگبی است.
- بن لازنبی^۴ با مدرک لیسانس علوم (با رتبه ممتاز) در حال حاضر مدیر آکادمی مجاز راگبی انگلیس در یورکشایر است که قبلاً به نام آکادمی یورکشایر کارنگی شناخته می‌شد. او با داشتن تجربه و دانش گسترده در پرورش بازیکنان جوان برای ورود به دنیای حرفه‌ای در هر دو رشته راگبی (راگبی اتحادیه و راگبی لیگ)، دوره‌های آموزشی مهمی را در باشگاه راگبی لیگ ولورینگتون ولوز و آکادمی راگبی یونیون یورکشایر گذرانده است.
- متئو لنوآر^۵، استاد گروه علوم حرکت و ورزش در دانشگاه خنت، در زمینه‌های کنترل حرکتی-ادراکی و شایستگی حرکتی تخصص دارد. گروه تحقیقاتی او این مباحث را در حوزه‌های مختلفی، از جمله رشد مراحل اولیه زندگی کودک، شناسایی و توسعه استعداد، تصمیم‌گیری در ورزش، و حتی فعالیت‌های روزمره مانند مدیریت ترافیک، مورد بررسی قرار می‌دهد.
- ریک لاول^۶، دانشیار علوم ورزش و تمرین در دانشگاه وسترن سیدنی، بیش از ۶۰ مقاله علمی و فصل‌های تخصصی کتاب در زمینه فیزیولوژی ورزش، به‌ویژه در ورزش‌های تیمی، منتشر کرده است. تحقیقات او بر بهبود راهبردهای آماده‌سازی و توسعه ورزشکاران در فوتبال متمرکز است و به موضوعاتی مانند پیشگیری از آسیب، شناسایی استعداد، و نظارت بر بار تمرینی و مسابقات می‌پردازد.
- مایکل مالونی^۷، دکترای تخصصی و متخصص اکتساب مهارت در مؤسسه ورزش استرالیای جنوبی در آدلاید استرالیا است. او با ورزش‌های المپیک مانند والیبال ساحلی، قایقرانی، تیراندازی و هاکی همکاری می‌کند. پژوهش‌ها و فعالیت‌های او بر اساس نظریه پویای بوم‌شناختی بنا شده است و بر رویکرد محدودیت‌محور، طراحی یادگیری نمادین، و تحلیل ریزساختارهای تمرین در مداخلات یادگیری تأکید دارد.

1 - Lyndon Krause

2 - Franziska Lath

3 - John Lawn

4 - Ben Lazenby

5 - Matthieu Lenoir

6 - Ric Lovell

7 - Michael Maloney

- لوکا اوپچی^۱، دکترای تخصصی و پژوهشگر فوق دکترا در بخش روانشناسی یادگیری و آموزش دانشگاه فنی درسدن، آلمان است. تحقیقات او بر روی استراتژی‌های بهینه‌سازی یادگیری مهارت‌ها، از جمله نقش بازخورد افزوده، با رویکرد نظریه سیستم‌های پویا تمرکز دارد. در حال حاضر، او در مرکز تعامل لمسی انسان و ماشین مشغول به فعالیت است. و به بررسی روش‌هایی برای بهبود تعامل انسان و ماشین به منظور تسهیل فرآیند یادگیری مهارت‌ها می‌پردازد.
- راس پیندر^۲، دکترای تخصصی و متخصص اکتساب مهارت در پارالمپیک استرالیا، از مربیان ورزشکاران نخبه حمایت می‌کند. او به‌ویژه بر حداکثر کردن یادگیری و انتقال مهارت‌ها به شرایط مسابقه از طریق طراحی تمرینات فردی و یادگیری نمادین تمرکز دارد. علاوه بر این، بر چندین ورزشکار جوان در زمینه اکتساب مهارت نظارت می‌کند و برنامه‌های دکترا با رویکردهای نوآورانه برای بررسی توسعه ورزشکاران و مربیان را هدایت می‌کند.
- یوهان پیون^۳، دکترای تخصصی و استاد شناسایی و توسعه استعداد در ورزش در دانشگاه علوم کاربردی هان در هلند و استاد مدعو در دانشگاه خنت بلژیک است. او تجربه وسیعی در تربیت بدنی و تحقیقات ورزشی دارد. گروه تحقیقاتی او بر موضوعات مرتبط با عملکرد حرفه‌ای در زمینه‌های تشخیص، جهت‌یابی، شناسایی، توسعه و انتقال استعداد تمرکز دارد.
- ایان رنشاو^۴ دانشیار دانشکده علوم ورزش و تغذیه در دانشگاه فناوری کوئینزلند استرالیا است. علایق تحقیقاتی او به کاربرد رویکرد پویای بوم‌شناختی در فهم ادراک و عمل در ورزش می‌پردازد و تأکید ویژه‌ای بر توسعه محیط‌های یادگیری مؤثر دارد. ایان به‌طور خاص به توسعه یک روش غیرخطی برای آموزش، مربیگری و توسعه استعداد در ورزش علاقه‌مند است.
- اندی راک^۵ مدیر اجرایی در باشگاه راگبی بث است و نظارت بر بخش‌های پزشکی ورزشی، قدرت و آمادگی، علوم کاربردی و تحقیقات این باشگاه لیگ برتری را بر عهده دارد. او پیش از این در باشگاه‌های راگبی بث و یورکشایر کارنگی به‌عنوان مدیر آکادمی فعالیت کرده است، جایی که تیم‌های چندورزشی را توسعه داده و رهبری کرده است که در دهه گذشته در بالاترین سطح این ورزش مشغول به فعالیت بوده‌اند.
- مایکل رومن^۶، دارای دکترای تخصصی و رئیس علوم تمرین در مؤسسه فدرال ورزش سوئیس ماگلینگن است. تخصص و علایق علمی او بر انتخاب و توسعه استعداد از دیدگاه چندبعدی متمرکز است. تحقیقات و فعالیت‌های عملی او به تدوین و اجرای شاخص‌های نوین در ابزارهای شناسایی استعداد با همکاری فدراسیون‌های ورزشی سوئیس منجر شده است.
- لارس توره رونگلان^۷، دکترای تخصصی، استاد مربیگری ورزشی و رئیس فعلی مدرسه علوم ورزشی نروژ است. علایق تحقیقاتی او بر جامعه‌شناسی مربیگری و رهبری ورزشی، یادگیری و توسعه

1 - Luca Oppici

2 - Ross Pinder

3 - Johan Pion

4 - Ian Renshaw

5 - Andy Rock

6 - Michael Romann

7 - Lars Tore Ronglan

ورزشکاران متمرکز است. توره که کاپیتان پیشین تیم ملی هندبال بوده، تجربه وسیعی در مربیگری از سطوح جوانان تا نخبگان دارد.

▪ مارتین راثول^۱، مدرس ارشد و محقق مربیگری ورزشی در دانشگاه شفیلد هالام، بر تأثیر محدودیت‌های محیطی بر یادگیری حرکتی و دستیابی به تخصص ورزشی تحقیق می‌کند. او از نظریات جیمز گیبسون^۲ برای تحلیل نحوه تأثیر این محدودیت‌ها بر چشم‌انداز قابلیت‌های موجود در رشته‌های ورزشی مختلف استفاده می‌کند.

▪ یورگ شورر^۳، استاد علوم ورزش و حرکت در مؤسسه علوم ورزشی دانشگاه کارل فون اوسیتزکی اولدنبورگ آلمان، به شناسایی و توسعه استعداد، همچنین به تخصص در ورزش در طول زندگی و مهارت‌های ادراکی-حرکتی علاقه‌مند است.

▪ ریچارد شاتلورث^۴ در زمینه اکتساب مهارت‌های کاربردی و توسعه مربیان حرفه‌ای در سازمان‌های ورزشی ملی فعالیت می‌کند. تحقیقات او در مرکز تحقیقات ورزش و فعالیت بدنی دانشگاه شفیلد هالام در زمینه فرصت‌ها و رفتارهای تطبیقی در عملکرد انجام می‌شود. پیش از این، وی رئیس توسعه مربی حرفه‌ای در اتحادیه راگبی انگلیس و متخصص اکتساب مهارت در مؤسسه ورزش استرالیا بوده است.

▪ گوانیت اسپرویتنبورگ^۵ در حال حاضر به عنوان مدرس جوان در بخش شناسایی و توسعه استعداد در دانشگاه علوم کاربردی هان در هلند فعالیت می‌کند. او به تازگی به عنوان دستیار پژوهشی در دانشگاه رادبود نیمیخن شروع به کار کرده است و تحقیقات او بر مشارکت و کناره‌گیری از ورزش تمرکز دارد.

▪ جوزف آنتونی استون^۶، مدرس ارشد تحلیل عملکرد و اکتساب مهارت در مرکز تحقیقات ورزش و فعالیت بدنی دانشگاه شفیلد هالام است. تحقیقات او بر تحلیل عملکرد، اکتساب مهارت و توسعه استعداد در ورزش تمرکز دارد و این پژوهش‌ها با تکیه بر چارچوب نظری پویای بوم‌شناختی انجام می‌شود.

▪ اینگه استوتر^۷ مدیر آزمایشگاه نوآوری تیالف در هیرنفین، هلند است. او در مارس ۲۰۲۰ با موفقیت پروژه دکترای خود را با عنوان «راه رسیدن به عملکرد عالی در اسکیت سرعت ۱۵۰۰ متر» در بخش علوم حرکت انسان، مرکز پزشکی دانشگاه گرونینگن به پایان رساند.

▪ یان ویلم تئونیسن^۸ مدرس بخش شناسایی و توسعه استعداد در دانشگاه علوم کاربردی هان در هلند است. تحقیقات او بر توسعه استعداد به شیوه غیرخطی و انتقال آن در طول سال‌های تجربه‌آموزی (اکتشاف) و تخصصی شدن تمرکز دارد. او همچنین نویسنده مشترک مدل مهارت‌های ورزشی است و سابقه مربیگری بدنسازی در باشگاه‌های فوتبال لیگ دسته اول هلند را دارد.

▪ کوین تیل^۹، دکترای تخصصی، مربی معتبر قدرت و آمادگی جسمانی، و استاد توسعه ورزشی در مدرسه ورزش کارنگی دانشگاه لیدز بکت (بریتانیا) است. او بیش از ۱۲۰ مقاله علمی در زمینه‌های ورزشکاران

1 - Martyn Rothwell

2 - James Gibson

3 - Jörg Schorer

4 - Richard Shuttleworth

5 - Gwennyth Spruijtenburg

6 - Joseph Antony Stone

7 - Inge Stoter

8 - Jan Willem Teunissen

9 - Kevin Till

جوان، شناسایی و توسعه استعداد، علوم ورزشی و مربیگری منتشر کرده است. در حال حاضر، کوین به عنوان مربی قدرت و آمادگی جسمانی در باشگاه راگی لیگ لیدز راینوز مشغول به کار است و در برنامه‌های آکادمی این باشگاه فعالیت دارد.

▪ نیک وات^۱ دانشیار دانشکده علوم بهداشتی در دانشگاه فناوری انتاریو است. تحقیقات او به بررسی محدودیت‌های شناسایی و توسعه استعداد در ورزش، تخصص ورزشی و اکتساب مهارت، و همچنین پیامدهای سلامتی ناشی از مشارکت در ورزش تمرکز دارد. او همچنین یکی از ویراستاران مشترک کتاب «راهنمای روتلج در شناسایی و توسعه استعداد در ورزش» است.

▪ استین تروله^۲ مدرس بخش شناسایی و توسعه استعداد در دانشگاه علوم کاربردی هان در هلند است. او به عنوان فیزیوتراپیست، به توسعه، هدایت (جهت‌دهی)، انتقال و پیشگیری از آسیب در استعدادها علاقه‌مند است.

▪ بردلی یانگ^۳، استاد دانشکده حرکات انسانی در دانشگاه اتاوا است. او تحقیقات و مقالات متعددی در زمینه روانشناسی تمرین بهینه در ورزش نخبگان منتشر کرده و به طور خاص به یادگیری خودتنظیمی در طول تمرینات ورزشی و روش‌های افزایش کیفیت تمرینات توسط ورزشکاران علاقه‌مند است. کار او به شکل‌گیری دیدگاه‌های مفهومی و کاربردی در زمینه توسعه استعداد و تخصص ورزشی کمک می‌کند.

فصل ۱

شناسایی و توسعه استعداد در ورزش مقدمه ای بر یک حوزه
تحقیقاتی و عملی در حال گسترش

نوشته: استیفن کابلی، جوزف بیکر، و یورگ شورر

برتری در ورزش^۱، چه در میدان رقابت و چه در پخش تلویزیونی، همواره ترکیبی جذاب از شگفتی و راز بوده است. این پدیده برای تمامی ذینفعان - از تماشاگران معمولی تا هواداران پرشور، از پژوهشگران دانشگاهی تا مربیان با تجربه و مدیران پرورش استعدادها - موضوعی همیشه جذاب و چالش برانگیز محسوب می شود. درک عمیق چیرستی و چگونگی شناسایی این برتری، همواره در مرکز مباحث تخصصی و تحقیقات علمی قرار داشته است. جامعه پژوهشی ورزش به طور مستمر در تلاش است تا ماهیت برتری ورزشی را به دقت بررسی و تحلیل کند. این کاوش های علمی از دیدگاه های تخصصی متنوعی صورت گرفته اند، شامل فیزیولوژی و کنترل حرکتی، یادگیری مهارت ها، بیومکانیک، روان شناسی ورزشی، اصول مربیگری و سایر حوزه های مرتبط. در بررسی مفهوم برتری ورزشی، چند پرسش اساسی و مشترک همواره مطرح می شوند: نخست اینکه چه عواملی موجب می شوند یک ورزشکار در رشته ای خاص مانند فوتبال یا دوومیدانی، یا در مهارتی مشخص مانند پرش طول، به سطحی ممتاز و برجسته دست یابد؟ دوم اینکه آیا اساساً امکان شناسایی و ارزیابی پتانسیل ورزشی یک فرد پیش از رسیدن به سطوح عالی وجود دارد؟ سوم اینکه مربیان و ورزشکاران چگونه می توانند برنامه های تمرینی و آمادگی خود را به گونه ای تنظیم کنند که به بهترین نتایج ممکن دست یابند؟ و سرانجام اینکه چه راهکارهایی برای طراحی سیستم های ورزشی وجود دارد که بتوانند فرآیند توسعه و پرورش ورزشکاران را به صورت بهینه و کارآمد هدایت کنند؟ این پرسش ها نشان دهنده دغدغه های اصلی جامعه ورزشی در پیوند با مفهوم برتری و راه های دستیابی به آن هستند.

این دسته از پرسش ها و سوالات مشابه، به عنوان محرک اصلی برای توسعه پژوهش های علمی و جلب توجه عملی به حوزه میان رشته ای کشف و پرورش استعداد های ورزشی عمل کرده اند. این پرسش ها موجب شده اند تا پژوهشگران و متخصصان از جنبه های مختلف علمی و عملی به بررسی دقیق تر فرآیند های شناسایی و پرورش استعداد های ورزشی^۲ بپردازند و رویکردهای جدیدی را در این زمینه توسعه دهند.

۱- هم افزایی در تحقیق و عمل - آیا یک عامل باعث پیشبرد عامل دیگر می شود؟

شناسایی استعداد های ورزشی اگرچه ریشه در نظام های آموزشی یونان باستان دارد (گریستوپولوس، ۲۰۰۳)، اما به عنوان یک حوزه مطالعاتی میان رشته ای (پیگات، مولر، پیورز، پاپالوکا و هویان، ۲۰۱۸) در دو دهه اخیر - و به ویژه پس از چاپ اولین ویرایش این کتاب در سال ۲۰۱۲ - شاهد رشد قابل توجهی بوده است. بررسی دقیق پایگاه های علمی معتبر با استفاده از کلیدواژه هایی مانند «استعداد»، «ورزش»، «تخصص» و «پرورش استعداد» نشان می دهد که بین سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۹ بیش از ۲۷۰۰ مقاله پژوهشی منتشر شده که حدود ۷۵ درصد آنها تنها در دهه اخیر به چاپ رسیده اند. این رشد کم سابقه نه تنها در مطالعات مروری و نظام مند حوزه کلی شناسایی استعداد (مانند تحقیقات مان، دهقانصایی و بیکر در ۲۰۱۷؛ و پژوهش های جانستون، واتی، شور و بیکر در ۲۰۱۸) بلکه در تحقیقات تخصصی رشته های ورزشی مختلف نیز به وضوح قابل مشاهده است. نمونه های بارز این روند رو به رشد را می توان در مطالعات مربوط به فوتبال (شامل آثار برگکمپ، نیسن، دن هارتیخ، فرنکن و مایر در ۲۰۱۹؛ تحقیقات سارمنتو، آنکوئرا، پیرا و آرائو جو در ۲۰۱۸؛

و پژوهش‌های اونیتان، وایت، جورجیو، ایگا و دراست در ۲۰۱۲) به روشنی مشاهده کرد. در سال‌های اخیر، آثار ارزشمندی در حوزه ورزش و زمینه‌های مرتبط منتشر شده‌اند که از جمله می‌توان به کتاب تأثیرگذار «پیچیدگی عظمت» اثر کافمن^۲ (۲۰۱۳) اشاره کرد. این آثار توانسته‌اند با طیف گسترده‌ای از مخاطبان ارتباط برقرار کنند: پژوهشگران با آثاری مانند «راهنمای روتلج برای شناسایی و توسعه استعداد در ورزش»^۳ تألیف بیکر، کابلی، شورر و واتی (۲۰۱۷)، متخصصان ورزشی^۴ با کتاب‌هایی نظیر «توسعه استعداد: راهنمای عملی»^۵ از کالینز و مک‌نامارا (۲۰۱۷) و «توسعه تخصص ورزشی»^۶ (رسیدن به تسلط در ورزش) نوشته فارو، بیکر و مک‌ماهون^۷ (۲۰۱۳)، و همچنین عموم علاقه‌مندان با آثاری مانند «بانس»^۸ اثر سید^۹ (۲۰۱۰) و «ژن ورزشی»^{۱۰} نوشته اپستاین^{۱۱} (۲۰۱۴). این آثار نشان‌دهنده گستردگی و تنوع محتوایی در این حوزه مطالعاتی هستند.

پژوهش‌های حوزه شناسایی و پرورش استعدادهای ورزشی در موازات با تحولات سیاست‌گذاری‌های دولتی، دگرگونی‌های اقتصادی و فرآیندهای جهانی‌سازی و تجاری‌سازی ورزش (ناگل، اشلزینگر، بایل و گیوک، ۲۰۱۵) شاهد رشد چشمگیری بوده‌اند. این روند بخشی از پدیده‌ای است که تحت عنوان «مسابقه تسلیحاتی جهانی در عرصه ورزش»^{۱۲} شناخته می‌شود (اوکلی و گرین، ۲۰۰۱؛ دِ بوشر، بینگهام، شیلی، فان باتبرگ و دِ کنوپ، ۲۰۰۸). در این راستا، کشورهای نظیر بریتانیا (گرین و هولیگان، ۲۰۰۵) سرمایه‌گذاری‌های عظیمی در زیرساخت‌های ورزشی ملی خود (شامل مؤسسات ورزشی انگلیس و استرالیا، و برنامه «مالکیت سکو»^{۱۳} در کانادا) انجام داده‌اند که هدف محوری آن دستیابی نظام‌مند به موفقیت‌های ورزشی در سطح قهرمانی‌های بین‌المللی است. این تلاش‌ها نشان‌دهنده اهمیت روزافزون ورزش در عرصه بین‌المللی و رقابت فشرده کشورها برای کسب برتری ورزشی می‌باشد. برای دولت‌ها، دستیابی به موفقیت در رویدادهای مهم ورزشی مانند المپیک یا تورنمنت‌های پراهمیت فرهنگی نظیر جام جهانی فیفا^{۱۴}، منافع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی قابل توجهی به همراه دارد. با این حال، در همین بازه‌های زمانی، حمایت دولتی از ورزش در سطح

1. The Complexity of Greatness	2. Kaufman	
3. Routledge Handbook of Talent Identification and Development in Sport		4. Sporting practitioners
5. Talent Development: A Practitioners Guide	6. Developing Sport Expertise	7. Farrow, Baker, & MacMahon
8 - Bounce	9. Syed	10 - The Sports Gene
11. Epstein	12. Global sporting arms race	

در این متن، منظور از «مسابقه تسلیحاتی جهانی در عرصه ورزش» یک استعاره است که به رقابت فشرده و روزافزون کشورها برای دستیابی به برتری ورزشی در سطح بین‌المللی اشاره دارد. این مفهوم نشان می‌دهد که همانند رقابت‌های نظامی برای افزایش قدرت تسلیحاتی، دولت‌ها نیز به‌طور فزاینده‌ای در حال سرمایه‌گذاری گسترده، هدفمند و نظام‌مند در زیرساخت‌های شناسایی، توسعه و پرورش استعدادهای ورزشی هستند تا عملکرد ورزشکاران خود را در رقابت‌های بین‌المللی مانند المپیک و جام جهانی بهبود دهند و از مزایای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی این موفقیت‌ها بهره‌مند شوند. این رقابت، کشورها را به سوی توسعه نهادهای ورزشی ملی، تأسیس مراکز علمی تخصصی، تربیت نیروهای متخصص، و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در ورزش سوق داده است. همان‌طور که در متن اشاره شده، کشورهایی مانند بریتانیا، استرالیا و کانادا با برنامه‌ریزی‌های راهبردی و سرمایه‌گذاری‌های کلان، به دنبال تضمین موفقیت در سطح قهرمانی‌های جهانی هستند. در نتیجه، این پدیده به افزایش پیچیدگی ساختارهای ملی و بین‌المللی ورزش و گسترش تعامل بین دولت‌ها، نهادهای حاکم ورزشی و بخش خصوصی منجر شده و ورزش را به حوزه‌ای استراتژیک و رقابتی در سیاست جهانی تبدیل کرده است. (مترجم)

13. Own the Podium

مالکیت سکو یک ابتکار استراتژیک دولت کانادا است که با هدف افزایش تعداد مدال‌های کسب‌شده توسط ورزشکاران کانادایی در بازی‌های المپیک و پارالمپیک طراحی شده است. این برنامه با هدفی مشخص و بلندپروازانه، به دنبال ایجاد یک سیستم ورزشی ملی کارآمد و یکپارچه است تا از ورزشکاران برتر کانادایی حمایت کند و آن‌ها را برای رقابت در بالاترین سطح جهانی آماده سازد. اهداف اصلی برنامه مالکیت سکو شامل افزایش تعداد مدال‌های المپیک و پارالمپیک، ایجاد یک سیستم ورزشی ملی کارآمد، توسعه استعدادهای ورزشی و بهبود عملکرد ورزشی است. راهکارهای اصلی این برنامه عبارتند از سرمایه‌گذاری در ورزش‌های اولویت‌دار، حمایت از ورزشکاران نخبه، توسعه زیرساخت‌های ورزشی و همکاری با بخش خصوصی. به طور خلاصه، مالکیت سکو یک برنامه بلندپروازانه است که با هدف تبدیل کانادا به یکی از قدرتمندترین ورزشی در جهان طراحی شده است. این برنامه با تمرکز بر شناسایی و توسعه استعدادهای ورزشی، ایجاد یک سیستم ورزشی ملی کارآمد و حمایت از ورزشکاران نخبه، به دنبال دستیابی به موفقیت‌های پایدار در عرصه ورزش است. (مترجم)

پایه^۱، به ویژه تحت تأثیر تحولات اقتصادی مانند بحران مالی جهانی و سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالی، رشد متناسبی را تجربه نکرده است. در مقابل، شاهد گسترش دامنه مالی و کنترل اداری نهادهای حاکم بر ورزش بوده ایم و همزمان تعداد مؤسسات مستقل و خصوصی فعال در این حوزه نیز افزایش یافته است (اوانز و دیویس، ۲۰۱۵). این تحولات منجر به شکل‌گیری سیستم‌های شناسایی و توسعه استعداد شده‌اند که امروزه ترکیبی از ارائه‌دهندگان دولتی متمرکز، نهادهای حاکم بر ورزش و بخش خصوصی محلی را شامل می‌شوند و نشان‌دهنده پیچیدگی روزافزون ساختارهای ورزشی در سطح ملی و بین‌المللی هستند.

صنعت ورزش امروز شاهد تحولی چشمگیر در نظام استعدادیابی است که تحت تأثیر دو جریان اصلی شکل گرفته است. از یک سو، سازمان‌های رسانه‌ای و لیگ‌های حرفه‌ای مانند لیگ ملی راگبی استرالیا و لیگ قهرمانان اروپا با انگیزه جذب مخاطبان بیشتر و افزایش درآمدهای تبلیغاتی، به شدت به دنبال کشف و پرورش استعدادهای درخشان هستند. این روند «بالا به پایین^۲» به وضوح در موفقیت خیره‌کننده لیگ برتر فوتبال انگلستان^۳ تجلی یافته که در فصل ۲۰۱۹/۲۰۱۸ توانست بیش از ۱.۳۵ میلیارد بیننده را به خود جذب کند. همزمان، شاهد ظهور رقابت‌های جدید و جذابی مانند لیگ برتر کریکت هند^۴ و لیگ بین‌المللی شنا^۵ هستیم که با جذب ستاره‌های جهانی، بر اهمیت این جریان می‌افزایند. در مقابل، جریان «پایین به بالا^۶» از سطح پایه‌ای ورزش و از دل باشگاه‌های محلی و مدارس ورزشی برمی‌خیزد. این تقاضای فزاینده برای دستیابی به نتایج ورزشی برتر (که محققانی مانند ریلی و همکاران در سال ۲۰۰۰ و واینس و همکاران در سال ۲۰۰۸ به آن اشاره کرده‌اند) منجر به سرمایه‌گذاری‌های کلانی در دو حوزه شده است: نخست، جذب و حمایت از ورزشکاران جوان مستعد برای تضمین موفقیت‌های آینده، و دوم، ایجاد برنامه‌های تخصصی استعدادیابی مانند آکادمی‌های پیشرفته فوتبال و مراکز توسعه راگبی. این تحولات در قالب تشکیل باشگاه‌های تغذیه‌کننده^۷ و همکاری‌های استراتژیک با مراکز خصوصی استعدادیابی که به «کارخانه‌های استعدادیابی^۸» شهرت یافته‌اند (مانند مدارس تخصصی فوتبال) به خوبی قابل ردیابی است. این مراکز با بهره‌گیری از روش‌های علمی و سیستم‌های پیشرفته ارزیابی، به شناسایی و پرورش نسل آینده قهرمانان ورزشی می‌پردازند.

صنعت ورزش امروز با پدیده جالبی روبه‌روست: از یک طرف شاهد تقاضای «پایین به بالا» هستیم که نشانگر رشد مصرف‌گرایی در ورزش است - از خرید کالاهای ورزشی و اشتراک‌های تلویزیونی تا شرط‌بندی‌های ورزشی. این موج مصرف‌گرایی که با پوشش رسانه‌ای گسترده تقویت می‌شود، به افزایش محبوبیت ورزش در میان جوانان و رشد برنامه‌های استعدادیابی منجر شده است. اما سؤال اساسی اینجاست: این تحولات چه پیامدهایی خواهد داشت؟ از یک سو، ممکن است شاهد مزایایی مانند افزایش تعداد متخصصان ورزشی و ایجاد فرصت‌های آموزشی تخصصی از سنین پایین باشیم. اما از سوی دیگر، نگرانی‌هایی

1. Grass-roots

2. Top-down

3. English Premier League (EPL)

4. Indian Premier League (IPL)

5. International Swimming League (ISL)

6. Bottom-up

7. feeder-clubs

8. talent factories

جدی درباره تأثیر این روند بر سلامت روان ورزشکاران جوان وجود دارد. پژوهشگرانی مانند کابلی^۱ (۲۰۱۶) و رونگن^۲ و همکاران (۲۰۱۸) به این چالش‌های نوپدید اشاره کرده‌اند که می‌تواند پیامد ناخواسته رشد سریع و بی‌رویه برنامه‌های استعدادیابی باشند^۳. واقعیت این است که دانش فعلی ما در این حوزه هنوز محدود است و محققان نمی‌توانند راهکارهای عملی دقیقی ارائه دهند. این وضعیت، نیاز به تحقیقات بیشتر و رویکردی متعادل در توسعه برنامه‌های استعدادیابی را بیش از پیش آشکار می‌سازد. در این میان، باید به دنبال راهی بود که هم از فرصت‌های ایجادشده بهره ببریم و هم از آسیب‌های احتمالی پیشگیری کنیم^۴. این ویرایش دوم به بررسی مفاهیم اساسی در شناسایی و توسعه استعدادها و ورزشی می‌پردازد و چهار مفهوم کلیدی را معرفی می‌کند: استعداد ورزشی، شناسایی استعداد، توسعه استعداد و سیستم‌های توسعه. درک این مفاهیم به‌ویژه خود مفهوم چندبعدی استعداد می‌تواند چالش‌برانگیز باشد، چرا که فرآیندهای شناسایی استعداد نه تنها بین رشته‌های مختلف ورزشی، بلکه حتی درون یک رشته واحد نیز تفاوت‌های چشم‌گیری دارند. هر رشته ورزشی با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد خود و ورزشکارانش (چه انفرادی و چه تیمی) نیازمند رویکردهای توسعه‌ای خاصی است که در طراحی سیستم‌های استعدادیابی هر رشته تجلی می‌یابد. اگرچه بسیاری از این سیستم‌ها از ساختار هرمی مشابهی برای مراحل پیشرفت استفاده می‌کنند، اما در جزئیات برنامه‌ریزی، طراحی تمرینات و روشهای ارزیابی تفاوت‌های قابل توجهی دارند. این پیچیدگی و تنوع از یکسو چالش‌های اجرایی و ارزیابی ایجاد می‌کند و از سوی دیگر فرصت‌های ارزشمندی برای پژوهش‌های عمیق‌تر، ارزیابی‌های دقیق و یادگیری مستمر فراهم می‌آورد. در ادامه این اثر، با تحلیل مطالعات موردی بین‌المللی، راهکارهای عملی برای مواجهه با چالش‌های این حوزه ارائه می‌شود، اما پیش از آن لازم است با تمرکز بر مفهوم بنیادین استعداد، مبانی نظری این حوزه را به دقت بررسی کنیم.

1. Cobley

2. Rongen

۳ - امروزه، صنعت ورزش با یک پدیده جالب و دوجویی روبروست: از یک طرف، تقاضای «پایین به بالا» به شکل چشمگیری افزایش یافته که ریشه در رشد مصرف‌گرایی در این حوزه دارد. این تقاضا در ابعاد مختلفی نمود پیدا می‌کند؛ از خرید گسترده‌ی کالاها و ورزشی و اشتراک‌های تلویزیونی برای تماشا مسابقات گرفته تا مشارکت فزاینده در شرط‌بندی‌های ورزشی. این موج مصرف‌گرایی، که به شدت توسط پوشش رسانه‌ای گسترده و جذاب تقویت می‌شود، محبوبیت ورزش را در میان نسل جوان‌تر به اوج می‌رساند و به دنبال آن، برنامه‌های استعدادیابی نیز رشد بی‌سابقه‌ای را تجربه می‌کنند. اما سوال اساسی اینجاست که این تحولات مختلف و ایجاد فرصت‌های آموزشی تخصصی برای ورزشکاران از سنین بسیار پایین. این امر توجهی را داشته باشیم؛ از جمله افزایش چشمگیر تعداد متخصصان ورزشی در رشته‌های مختلف و ایجاد فرصت‌های آموزشی تخصصی برای ورزشکاران از سنین بسیار پایین. این امر می‌تواند به کشف و پرورش زودهنگام استعدادها کمک کرده و زمینه‌ساز موفقیت‌های بزرگ‌تر در آینده شود. با این حال، روی دیگر سکه، نگرانی‌های جدی درباره تأثیر این روند بر سلامت روان ورزشکاران جوان است. با توجه به فشار فزاینده برای موفقیت و رقابت شدید از سنین پایین، کودکان و نوجوانان ممکن است با استرس، فرسودگی و حتی مشکلات هویتی روبرو شوند. پژوهشگرانی مانند کابلی (۲۰۱۶) و رونگن و همکاران (۲۰۱۸) به درستی به این چالش‌های نوظهور اشاره کرده‌اند. آن‌ها معتقدند این مشکلات می‌تواند پیامد ناخواسته‌ی رشد سریع و گاه بی‌رویه‌ی برنامه‌های استعدادیابی باشند، که در نبود یک رویکرد جامع و متعادل، می‌تواند به جای حمایت، به سلامت روان ورزشکاران لطمه بزند. این وضعیت نیازمند توجه عمیق‌تر و پژوهش‌های بیشتر برای یافتن راهکارهایی است که هم به پرورش استعدادها کمک کند و هم از آسیب‌های احتمالی پیشگیری نماید. (مترجم)

۴ - در متن مورد بحث، دو جریان «بالا به پایین» و «پایین به بالا» در صنعت ورزش، به تغییرات ساختاری و ماهیت تقاضا در حوزه‌ی شناسایی و پرورش استعدادها و ورزشی اشاره دارند. جریان «بالا به پایین» نمایانگر تأثیرگذاری نهادها و سازمان‌های سطح بالای ورزش، مانند لیگ‌های حرفه‌ای و سازمان‌های رسانه‌ای، بر فرآیند استعدادیابی است. این نهادها با هدف افزایش مخاطب، جذب سرمایه و دستیابی به موفقیت‌های بزرگ در سطح بین‌المللی، به طور فعال به دنبال کشف و پرورش استعدادها نخبه هستند. برای مثال، لیگ ملی راگی استرالیا یا لیگ قهرمانان اروپا، با انگیزه‌های تجاری و تمایل به جذب ستارگان ورزشی، برنامه‌های استعدادیابی خود را طراحی و اجرا می‌کنند. موفقیت لیگ برتر فوتبال انگلستان در جذب میلیون‌ها بیننده، نمونه‌ی بارزی از این رویکردها است که نشان می‌دهد چگونه انگیزه‌های درآمدی و جذاب مخاطب از سوی سازمان‌های بزرگ، به سمت کشف و پرورش استعداد در سطح پایین‌تر سوق پیدا می‌کند. در مقابل، جریان «پایین به بالا» به تقاضایی اشاره دارد که از سطح پایه‌ی ورزش و از میان مصرف‌کنندگان و علاقه‌مندان به ورزش نشأت می‌گیرد. این جریان با افزایش مصرف‌گرایی در ورزش، شامل خرید محصولات ورزشی، اشتراک‌های تلویزیونی و حتی فعالیت‌هایی مانند شرط‌بندی ورزشی، تقویت می‌شود. این تقاضا که از سوی عموم مردم و باشگاه‌های محلی و مدارس ورزشی مطرح می‌شود، بر اهمیت دستیابی به نتایج ورزشی برتر تأکید دارد و منجر به سرمایه‌گذاری‌های فزاینده در حوزه‌ی استعدادیابی و ایجاد آکادمی‌های تخصصی می‌شود. به عبارت دیگر، در این جریان، نیاز از سوی پایگاه‌های مردمی و علاقه‌مندان به ورزش به سمت سیستم‌های استعدادیابی هدایت می‌شود، که نتیجه‌ی آن رشد باشگاه‌های تغذیه‌کننده و ظهور «کارخانه‌های استعدادیابی» است. بنابراین، «بالا به پایین» به معنای جهت‌گیری و تأثیرگذاری از سوی نهادها و حاکم و تجاری بزرگ بر استعدادیابی است، در حالی که «پایین به بالا» به تقاضا و نیروی محرکه‌ای اشاره دارد که از سطح عمومی جامعه و مشارکت افراد در ورزش نشأت می‌گیرد و به سمت سیستم‌های سازمان‌یافته‌ی استعدادیابی سوق پیدا می‌کند. هر دو جریان به صورت پویا با یکدیگر در تعاملند و آینده‌ی شناسایی و توسعه‌ی استعدادها و ورزشی را شکل می‌دهند. (مترجم)

۴- آیا تعریف استعداد در ورزش مأموریتی غیر ممکن است، یا مفهومی است که تنها با دقت بالا و در چارچوب شرایط و زمینه‌های خاص قابل استفاده است؟

مفهوم استعداد در حوزه ورزشی از پیچیدگی قابل توجهی برخوردار است و تعاریف متنوعی از آن در تحقیقات علمی، محیط‌های ورزشی و حتی گفتگوهای روزمره وجود دارد، بدون اینکه اجماع کاملی درباره تعریف دقیق آن شکل گرفته باشد (شورر، واتس، کابلی و بیکر، ۲۰۱۷). برخلاف تصور ساده‌انگارانه رسانه‌های عمومی که استعداد را صرفاً به عنوان ویژگی‌های ذاتی ثابت و تغییرناپذیر معرفی می‌کنند، درک صحیح این مفهوم نیازمند نگاهی جامع‌تر است. در محیط‌های ورزشی حرفه‌ای، کارشناسان اغلب این اصطلاح را به صورت انعطاف‌پذیر و در معانی مختلف به کار می‌برند، گاه برای اشاره به استعداد ذاتی یک ورزشکار («او ذاتاً با استعداد است»)، گاه برای توصیف شایستگی کلی فرد در تمامی مهارت‌های مرتبط با رشته ورزشی، و گاهی نیز به عنوان معیاری برای مقایسه عملکرد یک ورزشکار با همسالانش در سطح مشخصی از رقابت. این تنوع در کاربردها و تعبیر، نشان‌دهنده ماهیت چندبعدی و پویای مفهوم استعداد در حوزه ورزش است.

برخی تعاریف، استعداد را به عنوان توانایی ویژه‌ای برای کسب مهارت‌های پیچیده و اجرای آنها در سطح عالی توصیف می‌کنند، مانند مهارت تصمیم‌گیری سریع در پاس‌دهی توپ در ورزش نت‌بال^۱ یا توانایی‌های تخصصی مورد نیاز در راگبی^۲. این تنوع در تعاریف و تفاسیر، مطالعه علمی مفهوم استعداد را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است، زیرا استعداد به سادگی قابل اندازه‌گیری و تعریف عملیاتی نیست. علاوه بر این، برداشت‌های متفاوت افراد و متخصصان از این مفهوم، بر پیچیدگی فرآیند شناسایی و ارزیابی استعدادها می‌افزاید و نیاز به رویکردهای چندبعدی و جامع‌تری را در این حوزه آشکار می‌سازد.

استعداد ورزشی را می‌توان به عنوان مجموعه‌ای از ویژگی‌های قابل تشخیص در مراحل اولیه تعریف کرد که توانایی پیش‌بینی یا تقویت عملکرد برجسته و ممتاز آینده را دارند. این ویژگی‌ها شامل طیف گسترده‌ای از عوامل کلی مانند توانایی‌های حرکتی پایه، هوش و عملکرد کلی در یک رشته ورزشی می‌شود، و همچنین مهارت‌های اختصاصی مانند جابجایی و موقعیت‌گیری در زمین را نیز در بر می‌گیرد. از آنجا که اکثر ورزش‌ها به ترکیبی از توانایی‌های جسمی و ذهنی متکی هستند، رویکرد چندبعدی به استعداد ورزشی ضروری است. این رویکرد تأکید دارد که عوامل مؤثر بر استعداد در هر رشته ورزشی می‌توانند متفاوت باشند. به عنوان مثال، یک عملکرد استثنایی در بدمیتون ممکن است نتیجه ترکیبی از عوامل ادراکی-شناختی مانند پیش‌بینی حرکت حریف، عوامل روانشناختی مانند هوشیاری نسبت به حرکات خود و رقیب، عناصر حرکتی مانند هماهنگی و تعادل، ویژگی‌های آنروپومتریک مانند ترکیب بدنی کم‌چرب و خصوصیات فیزیکی مانند قدرت عضلانی و ظرفیت تنفسی باشد. این عوامل به صورت یکپارچه در شکل‌دهی به عملکرد مطلوب ورزشکار نقش اساسی ایفا می‌کنند.

تعریف کابلی^۳ و همکاران (۲۰۱۲) به صورت ضمنی نشان می‌دهد که استعداد ورزشی هم از تجمیع

1. netball

2. rugby

3. Cobley

توانایی‌های کیفی^۱ و هم از کمیاب بودن (نادربودن)^۲ ویژگی‌های خاص ناشی می‌شود. از یک سو، تسلط بر ویژگی‌های بنیادین، شانس دستیابی به عملکرد برتر را در مقایسه با همسالان یا گروه‌های مرجع افزایش می‌دهد؛ از سوی دیگر، ضعف در یک یا چند ویژگی کلیدی ممکن است شناسایی فرد به‌عنوان «استعداد» را با چالش مواجه کند، زیرا محدودیت‌هایی در عملکرد او ایجاد می‌نماید. با این حال، ترکیب‌های منحصر به فرد از توانایی‌ها می‌توانند به ظهور مهارت‌های استثنایی و بی‌نظیر منجر شوند که در موقعیت‌های رقابتی مزیت‌های قابل توجهی ایجاد می‌کنند. در واقع، همین ترکیب‌های خاص از ویژگی‌هاست که عملکردی متمایز و برتر از سایرین خلق می‌کند. مثال‌هایی مانند تکنیک‌های ویژه در بولینگ کریکت یا ترکیب‌های حرکتی پیچیده در هنرهای رزمی و بوکس، نشان می‌دهند که استعداد می‌تواند حاصل آمیزه‌های نادر و ویژگی‌های منحصر به فرد باشد که در کنار یکدیگر، توانایی‌های خارق‌العاده‌ای پدید می‌آورند.

این تعریف اگرچه دارای مزایای قابل توجهی است، اما با کاستی‌های مهمی نیز همراه است. به‌عنوان نمونه، سازوکارهای اساسی که زیربنای شکل‌گیری استعداد هستند را به روشنی مشخص نمی‌کند و فاقد هرگونه چهارچوب نظری مشخصی است که بتواند مسیر تحقیقات آینده را هدایت کند (مانند تأثیر ژن‌های خاص یا نقش محیط‌های ویژه). در عین حال، رویکردی جبرگرایانه در این تعریف مشهود است، چرا که استعداد را پدیده‌ای می‌داند که در مراحل اولیه رشد فرد تثبیت می‌شود و به شکلی غیرمستقیم بر ویژگی‌های بنیادین - چه ذاتی و چه اکتسابی از تجربیات نخستین زندگی - تأکید دارد. این موضوع بر شناسایی زود هنگام استعدادها تأکید دارد. هرچند در نگاه اول این روش منطقی به نظر می‌رسد، اما در عمل با چالش‌های زیادی روبه‌روست. بسیاری از قابلیت‌های فیزیکی و مهارت‌های تخصصی لازم برای موفقیت در ورزش، به مرور زمان و با تمرین مداوم شکل می‌گیرند. همچنین، درک فعلی ما از فرآیندهای رشد ورزشی، از جمله نقش تمرین هدفمند^۳ (اریکسون، کرامپه و تش‌رومر، ۱۹۹۳) و عوامل زیستی، هنوز کامل نیست. بسیاری از مهارت‌ها و قابلیت‌های کلیدی ممکن است تا سال‌های بعدی رشد فرد یا پس از دوره‌های طولانی تمرین آشکار نشوند (یا به آرامی پرورش یابند). برای مطالعه عمیق‌تر درباره چگونگی شکل‌گیری و بروز استعدادها، می‌توانید به فصل دوم کتاب بیکر و یانگ مراجعه نمایید.

دیدگاه تحولی و بوم‌شناختی (لرنر و کاستلینو، ۲۰۰۲؛ دیویدز و آرائو، ۲۰۱۰) استعداد را نه به‌عنوان مجموعه‌ای از ویژگی‌های ثابت (برخلاف تعاریف سنتی)، بلکه به‌مثابه پدیده‌ای پویا و متحول تعریف می‌کند. در این چارچوب، استعداد به‌عنوان «شرایط گذرا» در نظر گرفته می‌شود که از ترکیب متغیرهایی مانند شاخص‌های عملکردی^۴ شکل می‌گیرد. این متغیرها حاصل تعاملات پیچیده بین عوامل ژنتیکی و محیطی بوده و از مسیر فرآیندهای رشدی مثبت (کابلی، ۲۰۱۶) ظهور یافته، تکامل می‌یابند، تقویت شده یا شتاب می‌گیرند. در مقابل، رشد نامطلوب می‌تواند به کاهش سرعت پیشرفت، پسرفت یا حتی تحلیل توانمندی‌ها نسبت به عملکرد گذشته فرد یا دیگر ورزشکاران منجر شود (ابوت، باتن، پپینگ و کالینز، ۲۰۰۵؛

1. Quality competency accumulation
4. performance indicators

2. Rarity

3. Deliberate Practice